

Šiame
numeryje
skaitykite:

2 psl.

Mes jau buvome kitur, o
dabar geriausia —
„Žemaitijos piene“!

3 psl.

Linkėjo prasmingų dienų
ir džiuginančių darbų

5 psl.

Jiems vasaris —
neeilinių gimtadienių
mėnuo

6 psl.

ABF „Šilutės Rambynas“:
istorija, darbai, žmonės

7 psl.

Kaip galima pagerinti
pieno ūkio
pelningumą?

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Per trejus mokslo
metus išmoks plaukti
apie 1300 Telšių rajono
antrokėlių

Ketveri metai — su
MAGIJA

MAGIJA sveikino su Šv.
Valentino diena!

Leidžia
Lietuvos
pieno ūkių
asociacija
kartą per mėnesį,
nuo 1995.09.23.

Pienininkystė

Darbas būtinas sveikatai. Hipokratas.

2013 02 24, Nr. 2 (184)

DŽIUGAS Delicate įvertintas aukso medaliu

Rusijos sostinėje
Maskvoje vykusioje
didžiausioje Rusijos
ir Rytų Europos
parodoje
„Prodekspo 2013“
geriausio produkto
nominacijos aukso
medalį pelnė
„Žemaitijos pieno“
gaminamas kietas
sūris DŽIUGAS
Delicate, brandintas
24 mėnesius.

Lietuvos stende šalia kitų gaminių lankytojų dėmesį traukė ypač Rusijoje jau populiarus mūsų įmonės garsiausias sūris DŽIUGAS. Jį populiarina distributorius Rusijoje „Univita“, taip pat DŽIUGO vardas dažnai skamba šios šalies garsios televizijos laidų vedėjos Janos Čurikovos lūpose organizuojant įvairius renginius, degustacijas, loterijas. Neatsitiktinai ir šioje parodoje reklaminiame DŽIUGO stende šypsojosi ši Rusijos televizijos žvaigždė ir tarsi kvietė stabtelėti lankytojus ir pasmagurauti išskirtinio Žemaitijos sūrininkų produkto.

Taip pat lankytojų dėmesį traukė stendą aplankę ir sūrį DŽIUGAS populiarinę garsūs CSKA komandos krepšininkai Dionte Kriskas ir Dimitrij Sokolov.

Be didžiųjų Rusijos maisto pramonės atstovų, parodoje dalyvavo pasaulio pramonės lyderiai, pasinaudodami galimybe pristatyti savo produktus Rusijos rinkai. Lietuvos stendą aplankė mūsų šalies žemės ūkio ministras Vigilijus Jukna, Lietuvos verslo klubo Maskvoje nariai su „Univita“ vadovu Aidu Gvazdiku.

Kasmetinė 20-oji didžiausia Rusijos ir Rytų Europos tarptautinė specializuota maisto pra-

monės, gėrimų ir žaliavų paroda „Prodekspo“ vyko vasario 11-15 dienomis. Paroda šiais metais sulaukė daugiau kaip 2,2 tūkst. bendrovių iš 63 pasaulio šalių.

Parodoje dalyvavo daugiau kaip 150 pieno perdirbimo įmonių iš viso pasaulio.

„Pienininkystės“ informacija

Nuotraukoje: „Prodekspo 2013“ parodoje
prie DŽIUGO stendo (iš kairės) „Žemaitijos
pieno“ l.e.p. generalinis direktorius
R.Pažemeckas, CSKA krepšininkai Dionte
Kriskas, Dimitrij Sokolov ir „Univita“
Maskvoje vadovas Aidas Gvazdikas.

Prasmingi dešimtmečiai drauge su kūrybingais ir dėmesingais bendradarbiais

Neseniai kolektyve 60-ojo gimtadienio proga pagerbta ilgametė darbuotoja Irena Baltrušaitienė. Jai Žemės ūkio ministerijos, taip pat „Žemaitijos pieno“ padėkos raštus įteikė įmonės valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas ir Personalo ir teisės direktorė Diana Abelkienė. Garbiai sukaktuvininkei jos solidų gimtadienį taip pat primins milžino Džiugo skulptūrėlė, kurios postamente išgraviruoti svarbiausi respublikiniai apdovanojimai įvairiomis progomis, taip pat matomi karjeros laipteliai įmonėje ir ypatinga valdybos pirmininko A.Pažemecko padėka gražaus gimtadienio proga.

4 puslapyje spausdiname pluoštelį I.BALTRUŠAITIENĖS prisiminimų apie prasmingus ir įsimintinus metus „Žemaitijos piene“.

Sveikiname GERIAUSIUS ŪKININKUS!

Už sausio mėnesį

1-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Jonas Raustys — Žemaičių Kalvarijos mstl., Žemaičių Kalvarijos sen., Plungės r.

2-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Birutė Butkuvienė — Švendrių k., Raudėnų sen., Šiaulių r.

3-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Rūta Galdikienė — Prūsalių k., Nausodžio sen., Plungės r.

4-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Mindaugas Grikštas — Noriškių k., Nausodžio sen., Plungės r.

5-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Edvardas Kesminas — Jovaišišės k., Babrungo sen., Plungės r.

Geriausio ekologiško pieno grupėje

Algirdas Zaveckas — Laukuvos mstl.,
Šilalės r.

Nuolatinis tobulėjimas — dviguba nauda: sau ir įmonei

Įmonės personalo politika orientuota į visapusišką komandos gerovę bei tobulėjimą.

Bendrovės siekiamybė — kad kiekvienas darbuotojas, nepriklausomai nuo jo pareigų, norėtų ir siektų būti aukštos kvalifikacijos specialistas, gebantis savo žiniomis ir iniciatyvumu prisidėti prie bendrovės plėtros ir teikiamų paslaugų kokybės gerinimo.

2012 metų pabaigoje įmonėje pradėta diegti „Lean“ sistema, kurios modelis yra Kaizen.

Kaizen — nuolatinis tobulėjimas

Japoniško žodžio „Kaizen“ reikšmė — nuolatinis tobulėjimas arba „keistas į gerą“. Kaizen principas — įtraukti visus organizacijos darbuotojus į nuolatinį siekį tobulėti ir gerinti organizacijos procesus.

Kaizen — tai idėjų, pasiūlymų procesas, suteikiantis galimybę kiekvienam darbuotojui teikti mintis, kurios būtų nukreiptos į procesų, darbo vietos produktyvumo didinimą, saugos ir kokybės gerinimą. Tokiu būdu darbuotojas teikdamas kryptingas ir reikalingas idėjas pasilengvina darbą sau, eliminuoja „mudą“, tai yra nuostolius bei ilgalaikeje perspektyvoje teikia naudą ir padeda organizacijai sutaupyti.

Dažnai nepanaudotas darbuotojų kūrybiškumas išskiriamas kaip vienas iš pagrindinių nuostolių organizacijos viduje. Tarptautinių organizacijų patirtis rodo, jog darbuotojų įtraukimas į procesų ir darbo vietų gerinimą bei tobulinimą atneša didžiulius naudas. Pavyzdžiui,

„Panasonic“ organizacija per vienerius metus darbuotojų idėjų dėka sutaupė 175 milijonus dolerių. Lietuviška patirtis rodo, jog įgyvendinus šią sistemą, organizacijose naujų idėjų skaičius per metus padidėja nuo kelių dešimčių iki daugiau negu tūkstančio.

Įmonėje kūrybingų ir iniciatyvių darbuotojų netrūksta

Sviesto-sūrių cecho gamybos vadovas Jonas Češulis pasidžiaugė, kad šiame ceche per praėjusius metus buvo gauti 7 pasiūlymai gamybos procesui tobulinti. Nemažai vertingų pasiūlymų dėl kompiuterinių programų koregavimo yra pateikę inžinierius automatikas Gintaras Viskantas. O visiškai neseniai sviesto-sūrių cecho šaltkalvis Vytautas Budginas pasiūlė sviesto fasavimo automato „Trepko“ pagrindinės ašies patobulinimą, kurį įgyvendinus nereikia keisti visos susidėvėjusios pagrindinės automato dalies, taip sutaupant nemažai lėšų.

Ne tik Vytautas Budginas šiame ceche, bet ir Aleksas Bladžinauskas,

Vytautas Budginas.

Gintautas Jonuška ir kiti yra aukščiau vyrai, kuriais visuomet galima pasikliauti. Pastebėję, jog ką nors sugeba padaryti savo jėgomis, sutaupant įmonei lėšų, jie kimba darbuotis niekieno neraginami.

Darbuotojų iniciatyva ir vertingi pasiūlymai nelieka nepastebėti. Jie paskatinami pinigine premija. Vadinasi, iniciatyvūs ir kūrybiški žmonės savo pasiaukojančiu darbu rodo pavyzdį kitiems ir neša naudą įmonei.

„Lean“ sistemos diegimas „Žemaitijos pienui“ jau įsibėgėjęs, todėl ir ateityje „Pienininkystės“ paslauose nagrinėsime, kaip sekasi šią sistemą įgyvendinti, pagarsinsime iniciatyviausius ir kūrybiškiausius darbuotojus.

„Pienininkystės“ informacija

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primername, kad iki gegužės 1-osios Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociaciją, kurios kolektyviniais nariais yra „Žemaitijos pienui“ įmonių grupės įmonės, iki 2 procentų Jūsų pernai sumokėtos pajamų mokesčio sumos. Dauguma gautų lėšų grįžtų Jūsų kolektyvams ir jų dirbantiesiems minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju. Pernai tam skyrėme 19 tūkst. 850 litų.

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija, „Žemaitijos pienui“ įmonių grupės Personalo tarnyba, gamybos padalinių vadovai arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai skyriai (toliau — AVMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetainėje www.vmi.lt skelbiama prašymo FR0512 forma skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokesčių suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokesčių suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi už-

pildyti nustatytos formos FR0512 prašymą (toliau — Prašymas), kurį gali pateikti teritorinei VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame voke. Vokais ir pašto ženklais aprūpinsime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamąją vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėją:

— teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifikacinį numerį (kodą);

— ataskaitinį mokesčių laikotarpį (2012 m.) ir paramos gavėjui prašomą pervesti pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi atlikti pasibaigus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiui, 2012 metų mokesčio laikotarpio — iki 2013-05-01).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai: įmonės kodas 180878484, buveinės adresas: Luokės g.73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8-444) 22219 (Renata), 8-610 08187 (Rigilda).

Skiriamasis paramą žmogus „nepraranda nė cento“, tačiau savo geros valios dėka prisideda prie „Žemaitijos pienui“ kolektyvo bendruomeniškumo stiprinimo. Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

Pieno kokybės užtikrinimo programa džiugina puikiais rezultatais

Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai prieš 2 metus pradėjus įgyvendinti plačią veiksmų programą superkamo žaliavinio pieno kokybei gerinti, pasiekta, kad 2012 metų pabaigoje, lyginant su 2011 m., bendra superkamo žaliavinio pieno sauga ir kokybė pagerėjo daugiau nei 20 proc. Specialistai teigia, kad ženkliai pagerėjo visi pieno saugos ir kokybės parametrai, tačiau pasiektais rezultatais apsiriboti neketinama.

2012 metų valstybinės kontrolės duomenimis, pasiektas ypač geras žaliavinio pieno saugos rodiklis — nenustatyta atvejų, kad į perdirbimo įmones būtų atvežtas pienas, užterštas inhibitorinėmis medžiagomis. Ženkliai pagerėjo ir pieno kokybės parametrai — bendras bak-

terinis užterštumas piene sumažėjo 50 proc., o somatinių ląstelių skaičius — 60 proc.

Kaip teigė Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Veterinarijos santechnikos skyriaus vedėjas Deividas Kliučinskas, šie duomenys akivaizdžiai parodo ne tik gerėjantį karvių

sveikatingumą, bet ir augančią pieno gamintojų atsakomybę teikti švarų, nepraskiestą, įvairių kenksmingų medžiagų (veterinarijos vaistų, įvairių konservuojančių ar dezinfekuojančių medžiagų) likučiais neužterštą pieną.

(Nukelta į 7 psl.)

Mes jau buvome kitur, o dabar geriausia — „Žemaitijos pienui“!

Džiaugiasi grįžusi į „Žemaitijos pienui“

Kiek upyniškė Elena Andrijauskienė iš Šilalės rajono atsimena: turėdavo mažiau ar daugiau karvių, visuomet pienui parduodavo „Žemaitijos pienui“, nes ši bendrovė, anot jos, patikimiausia.

Tačiau moteris prisimena, kad kokiems 4-5 metams buvo išėjusi laimės ieškoti dar geriau. Deja, nerado.

Be to, moteris žmogiškai pajuto ilgesį „Žemaitijos pienui“, nes, pasak jos, kitoje bendrovėje nebuvo dalykiško bendravimo su ūkininku, nekalbėdavo apie problemas. Net ir tada, kai Elena parašė įmonei laišką, jog išsinešti, nesulaukė jokio atsakymo.

O „Žemaitijos pienui“, moters teigimu, yra lanksti, bendraujanti su ūkininkais įmonė, noriai padedanti spręsti įvairias prob-

lemas, nesklendimus. „Labai džiaugiuosi grįžusi į šią bendrovę“, — sakė ji.

Šiuo metu Elena laiko 20 melžiamų karvių. Ji labai patenkinta „Žemaitijos pienui“ Žaliavos pirkimo vadybininko Vidmanto Bajarūno parekomenduota UAB „Dimela Lietuva“ bendrove. Jos konsultantai pataria, kokius pašarus šerti, priedus gyvuliams duoti, atlieka tyrimus. Po profesionalios priežiūros pieno kokybė pagerėjo.

Pagirtina, kad „Žemaitijos pienui“ bendrovė ūkininkams padeda nusipirkti pigiau rulonams sukti plėvelės.

„Labai malonu, kai esi pasveikintas, sukaktuvininkui paspaudžiama ranka, pabendraujama, aptariamos bėdos ir džiaugsmas, smagu, kai yra parodomas dėmesys ūkininkui“, — pasakojo E. Andrijauskienė.

Patinka bendrovėje vyraujantis supratingumas

Edvardas Tarvydas iš Plungės rajono Babrungėnų kaimo turi 62 karves, pienui „Žemaitijos pienui“ parduoda jau 20 metų.

„Pagrindinis kriterijus, kodėl parduodu pienui „Žemaitijos pienui“, o ne kiti pienui perdirbimo įmonei, nes bendrovė nesielgia savanaudiškai, bet atsižvelgia į ūkininkų pageidavimus. Pats didžiausias plusas bendradarbiaujant su „Žemaitijos pienui“ tai, kad laiku atsiskaitoma, todėl galiu drąsiai pasikliauti savo išlaidas ir pajamas. Niekada nėra suvėlavę sumokėti už pienui, jei reikia, be problemų išmoka avansą, suteikia paskolas. Patinka lankstūs santykiai finansiniuose dalykuose. O kainų pakilimas ir smukimas priklauso nuo pasaulinės ekonomikos lygio“, — pasakojo E. Tarvydas.

Pasak ūkininko, anksčiau, parduodant pienui kitur, būdavo visko, dėl pinigų reikėdavo net pakovoti, o šioje bendrovėje vyrauja supratingumas. Su bendrovės darbuotojais galima pasikalbėti kaip su draugais — jie visada patars, padės, lankstiai atsižvelgs į pastabas, norus. „Suvokia, kad bendrovei be mūsų — ūkininkų — irgi verslas sušlubuotų. Kadangi mūsų pagrindinės pajamos kaime iš pieno, stengiamės gerinti jo kokybę ir sveiką bandą“, — sako ūkininkas.

Linkėjo prasmingų dienų ir džiuginančių darbų

„Žemaitijos pieno“ valgyklos salėje neseniai pagerbti geriausiai 2012 metų IV ketvirčio įmonės darbuotojai.

Renginį pradėdama, jiems už labai gerą darbą ir bendradarbiams rodomą nepriekaištingą pavyzdį padėjo Personalas ir teisės direktorės pavaduotoja Rigilda Baniėnė.

„Linkiu, kad 2013-iejį būtų dosnūs sėkme ir asmenine laime, kad prasmingai sutiktumėte kiekvieną dieną, o jos džiugintų nuveiktais darbais“.

R.Baniėnė tikisi, kad, ugdant kūrybinę iniciatyvą, nuolat tobulėjant ir stiprinant bei gerinant gerą įmonės vardą, su geriausiai įmonės darbuotojais bus dirbama ne vienerius metus.

Pirmiausia pasveikinti neeilinius gimtadienius ir darbo sukaktis šventę įmonės darbuotojai. Nuoširdžių žodžių negailėjo Gamybos direktorius Juozas Šneideris, sveikindamas 50-ojo gimtadienio progą gamybos darbininkę Ireną Gedvilienę. Jos kolegės Lina Zalepūgienė ir Loreta Vaičiulienė pasveikintos su 40-aisiais gimtadieniais. Tokį pat gimtadienį pasitikusiam automatikui Algimantui Vanagai irgi nuoširdžiai paspausta ranka.

Pardavimo departamento Telšių filialo vadovas Laimonas Deveikis taip pat nepamiršo saviškių: 40-ojo gimtadienio progą pasveikinta užsakymų priėmėja Ilona Urnikienė. Pro Produkcijos logistikos vadovo Mariaus Šteinio akis

neprasprūdo jau 10-metį gerai besidarbuojanti logistikos vadybininkė Neringa Kaveckienė, kuri irgi pasveikinta.

Be jau minėtų įmonės vadovų, padėkos raštus, gėles ir atminimo dovanas geriausiems praėjusių metų IV ketvirčio darbuotojams teikė Finansų direktorė Natalija Vainikevičiūtė, Klientų aptarnavimo skyriaus vadovė Lina Vaitkienė, Pirkimų skyriaus vadovas Žilvinas Zaveckas, Logistikos departamento produkcijos logistikos vadovas Marius Šteinys, Gamybos departamento vyr. technologas Remigijus Bieliauskas ir kt.

Renginio metu taip pat pasveikintos „Nepriklausomų tyrimų laboratorijos“ darbuotojos. Po sveikinimų nuoširdžiai pabendrauta prie kavos puodelio jaukioje valgyklos salėje. Neformali ir šventinė atmosfera dar labiau suartino ir vadovus, ir eilinius darbuotojus.

2012-ųjų IV ketvirčio geriausi įmonės darbuotojai

Finansų departamentas:
Ilona Gimbutienė, buhalterė;
Aušra Mitkuvienė, ekonomistė;
Jurgita Dacytė, užsakymų vadybininkė;
Aldas Kaminskis, IT specialistas.

Logistikos departamentas:
Mindaugas Dambrauskas, dispečeris;

Evaldas Šiaulevičius, inžinierius-mechanikas;
Ingrida Liubartienė, apskaitininkė;
Jonas Daubaris, autošaltkalvis;
Marius Meškauskis, šaltkalvis;
Antanas Butkus, vairuotojas-ekspeditorius;
Vacys Sauka, vairuotojas-ekspeditorius;
Vytautas Bagočius, vairuotojas-ekspeditorius;
Virginijus Lileikis, vairuotojas-laborantas;
Viktoras Pabijonavičius, vairuotojas-laborantas;
Sergej Mileško, vairuotojas-laborantas;
Giedrius Stankus, vairuotojas-laborantas.

Gamybos ir žaliavos pirkimo departamentas:
Artūras Kergė, sviesto-sūrių cechas, automatikas;
Gintaras Viskantas, sviesto-sūrių cechas, automatikos inžinierius;
Romas Kryževičius, sviesto-sūrių cechas, metrologas;
Vladislovas Kazlauskis, sviesto-sūrių cechas, elektrikas;
Alantas Mačiulaitis, sviesto-sūrių cechas, gamybos darbininkas;
Arydas Kelpšas, sviesto-sūrių cechas, elektrokaro vairuotojas;
Bernardas Leinartas, sviesto-sūrių cechas, aparatininkas;
Eugenija Vičiuvienė, sviesto-sūrių cechas, gamybos darbininkė;
Jūratė Liaudanskytė, sviesto-sūrių cechas, gamybos darbininkė;

Laima Venckienė, sviesto-sūrių cechas, gamybos darbininkė;
Liucija Kazlauskienė, sviesto-sūrių cechas, gamybos darbininkė;
Mantas Girdenis, sviesto-sūrių cechas, gamybos darbininkas;
Mindaugas Bartkus, sviesto-sūrių cechas, CIP operatorius;
Žita Sankauskienė, sviesto-sūrių cechas, gamybos darbininkė;
Genovaitė Liaukšminienė, pieno surinkėja;
Kęstutis Steponavičius, pieno priėmėjas.

ŠPP ir lydytų produktų departamentas:
Antanas Rubinas, automatikos inžinierius;
Biruta Bytautienė, lydytų sūrių cechas, brigadininkė;
Janina Radėnienė, lydytų sūrių cechas, gamybos darbininkė;
Vaidotas Ruškys, ŠPP cechas, gamybos meistras;
Valdas Jankauskas, ŠPP cechas, brigadininkas;
Laima Radzytė, ŠPP cechas, gamybos darbininkė.

Pirkimų skyrius:
Aurelijus Medingis, sandėlininkas;
Kazimieras Dambrauskas, krovėjas.

Pardavimų departamentas:
Lina Dacytė, operatorė;
Ramūnas Baltmiškis, elektrokrautuvo vairuotojas;

Gitana Tamkevičienė, Vilniaus filialo užsakymų priėmėja;
Rimantas Bučinskis, Panevėžio filialo pardavimų vadybininkas;
Vitas Juknevičius, Kauno filialo vairuotojas-ekspeditorius;
Vidmantas Krištopaitis, Kauno filialo vairuotojas-vadybininkas;
Vera Eigminienė, deklaratė;
Ilona Keliauskienė, eksperto vadybininkė.

Geriausia filialo komanda:
Jūratė Murauskienė, Klaipėdos filialo pardavimų vadybininkė;
Rasa Atkočiūnienė, Klaipėdos filialo užsakymų priėmėja;
Marius Montvydas, Klaipėdos filialo vairuotojas-ekspeditorius.

Personalo ir teisės departamentas:
Dalia Normantienė, virtuvės darbuotoja;
Aušra Vasylienė, patalpų ir aplinkos prižiūrėtoja-pagalbinė darbininkė;
Vytautas Balčius, stalius-pagalbinis darbininkas.

„Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ darbuotojai:
Loreta Josvilienė, laborantė;
Židrutė Bumblienė, mikrobiologė;
Jolanta Lekienė, technologė žaliavos kokybei;
Irena Anglickienė, laborantė-kontrolierė.

Pardavimo departamento Telšių filialo vadovas Laimonas Deveikis sveikina Iloną Urnikienę.

Rigilda Baniėnė ir Juozas Šneideris sveikina Algimantą Vanagą.

Sveikinama Neringa Kaveckienė.

Gitana Tamkevičienė.

Rigilda Baniėnė ir Klientų aptarnavimo skyriaus vadovė Lina Vaitkienė sveikina eksperto vadybininkę Iloną Keliauskienę.

Personalo ir teisės direktorės pavaduotoja Rigilda Baniėnė ir Finansų direktorė Natalija Vainikevičiūtė sveikina buhalterę Iloną Gimbutienę.

Sveikinamas Rimantas Bučinskis (kairėje).

Sveikinama Lina Zalepūgienė.

Sveikinama Irena Gedvilienė.

Rigilda Baniėnė ir Gamybos direktorius Juozas Šneideris pasveikino Žitą Sankauskienę.

Sveikinama Loreta Vaičiulienė.

Prasmingi dešimtmečiai drauge su kūrybingais ir dėmesingais bendradarbiais

„1975 metais, baigusi Kauno politechnikos institutą, pagal paskyrimą atvykau į tuometę Telšių sviesto gamyklą, priklausiusią „Klaipėdos pieno“ kombinatui. Darbo pradžia laukė Pieno priėmimo skyriuje. Tuomet gamykla priimdavo rytinio ir vakarinio melžimo pienu, nes neturėjo šaldymo įrangos, nebuvo ir talpyklų fermose pienui atšaldyti.

Teorinės žinios palengva buvo praturtintos praktika. Išmokau iš grietinėlės gaminti sviestą su periodinio veikimo sviesto muštuvu, susipažinau su kefyro, rūgpienio, grietinės bei jiems gaminti naudojamų raugų gamybos procesais. Daug praktinių patarimų gavau iš tuo metu dirbusios inžinierės technologės G. Gabiūnienės, vyr. meistrės E. Paždagytės, meistrės V. Kaveckienės, mikrobiologės Z. Juciuvienės ir kt. Ačiū joms už mano pirmuosius sėkmingus žingsnius pieno pramonėje.

Iš pat pradžių pastebėjau, kad pienininkai yra ypatingos profesijos žmonės ir labai pasišventę darbui. Jie dirbdavo neskaičiuodami valandų. Nors laikai keičiasi, bet, man atrodo, kad pienininko profesiją pasirinkę dauguma darbuotojų ir dabar turi didelį pareigos ir atsakomybės jausmą.

Telšiuose sutikau ir savo „antrąją pusę“ – įmonėje dirbusį inžinierių mechaniką Z. Baltrušaitį. Praėjus 10 metų po antrojo sūnaus motinystės atostogų, 1985 m. pradėjau dirbti naujai pastatytoje Telšių sūrių gamykloje. Pradžia buvo sunkoka. Nors pienininko meistro pagrindinis tikslas buvo ir yra produkto kokybė, bet visų pirma ją lemia žaliavinio pieno kokybė. O ji tuo metu nebuvo gera. Rusijos ekspertai fermentinio sūrio, sviesto kokybės reikalavimams buvo reiklūs, brokuodavo produktus. Bet sumanių vadovų dėka viską išsprendėme. Siekdami gerinti pieno kokybę, pradėjome glaudžiau bendradarbiauti su pieno gamintojais: lankėme fermas, davėme vertingų patarimų, skyrėme kreditus pieno melžimo, šaldymo įrangoms, plovimo me-

džiagoms įsigyti.

Darbo sėkmės pagrindas – komandoje dirbantys žmonės, kurie yra įmonės turtas. Įrangą galima nusipirkti už pinigus, o darbuotojų lojalumą, pasišventimą darbui, norą tobulėti reikia mautuoti visai kitais matais. Žinoma, labai priklauso, į kokią komandą patenki. Man pasisekė: dirbau ir tebedirbu su stipria komanda, kuriai vadovauja sumanus ir dėmesingas žmogui, turintis išmintingą verslo strategiją ir ilgametis „Žemaitijos pieno“ generalinis direktorius ir valdybos pirmininkas A. Pažemeckas.

„Žemaitijos pienas“ – tai įmonė su ateitimi

Tik pasitikėjimas, patirtis, žvelgimas į priekį su entuziazmu, ieškant kelių naujovėms įgyvendinti, geresnių sprendimų, peržiūrint, analizuojant pasiekimus, panaudojant kiekvieno darbuotojo talentą ir ypatingus sugebėjimus daro mus stipresniais.

„Žemaitijos pienas“ geba išgyventi bet kokiomis sąlygomis. Įmonių privatizavimo laikais atsirado žmonių, kurie, pavydo vedami, siekė, kad įmonės veikla būtų sužlugdyta, organizavo pieno gamintojų streikus. Tačiau blogio siekimas nepavyko. Generalinio direktoriaus A. Pažemecko veiklumas, veržlumas, dėmesingumas partneriams, darbuotojams atvėrė kelią būti įmonei pirmaujančiųjų gretose.

Produktų kokybė – vienas iš pagrindinių įmonės tikslų

Šis bendrovės moto pasiekiamas darbuotojų pasišventimu, kruopštumu, žiniomis, profesionalumu, susitelkimu darbui, prisiliekant aukštos higienos ir sanitarijos, taip pat kokybės vadybos standarto ISO 9001, maisto saugos vadybos standarto LST EN ISO 22000, BRC ir kitų numatytų

tvarkų. Kad auditoriai išduodami sertifikatus tikrai patvirtintų, jog „Žemaitijos pienas“ prisilaikoma reikalavimų, numatytų standartuose, yra Kokybės vadovės V. Petrošienės ir „Nepriklausomų tyrimų laboratorijos“ direktorės G. Norkevičienės, gamybos vadovų J. Češulio, A. Bartkienės, L. Žadeikienės, kokybės vadybininkų-technologų J. Čeplauskienės, V. Marčiulionio ir visų pamainos meistrų ir darbuotojų didelis nuopelnas. Nustatyta tvarka leidžia pasiekti efektyvumą, sutaupyti žmogaus energiją nereikalingam darbui ir pagaminti aukštos kokybės produktus, užtikrinant nepriekaištingą jų kokybę. O tai ypatingai svarbu vartotojui.

Didžiuojamės, kad mūsų įmonė yra įvairių produktų naujovių ir aukštos kokybės produktų tiekėja. Mes pirmieji Lietuvoje įsisavinome seperuotos varškės gamybos būdą. Jo dėka varškėje išlieka didesnė dalis visaverčių baltymų su labai vertingomis amino rūgštimis. Iš seperuotos presuotos varškės, pastos konsistencijos, maišant su šviežiai pagamin-

Pirmieji Lietuvoje pradėjome naudoti pažangiausią pasaulyje membraninę technologiją „Bactocacth“

Šios technologijos dėka išsaugojama geriamojo pieno pirmapradė maistinė vertė, taip pat ypatingai vertingi žmogaus mitybai baltymai, vitaminai. Didžiuojamės produktais, kurie išsiskiria iš kitų savo nepakartojamomis savybėmis. Tai sūris DŽIUGAS, garsinantis ne tik „Žemaitijos pienu“, bet ir Lietuvą. Šis sūris savo išskirtiniu pikantišku skoniu bei vartotojams priimtina tekstūra Rusijos, Baltijos šalių, Lenkijos rinkose nurungė šimtmečiais Italijoje gaminamą ir parduodamą panašų kietą sūrį „Parmigiano-Reggiano“. Tai didelis mūsų kolektyve gerbiamo ir mylimo technologo bei sūrių žinovo John Ludy iš JAV ir DŽIUGO sūrio plėtos inžinierės E. Kryževičienės, gamybos vadovo

I. Baltrušaitienė su įmonės valdybos pirmininku A. Pažemecku.

ponijos „Toyota“ gamyklai pralenkti daugelį garsių pasaulinių įmonių. Tikėkimės, kad ir mūsų įmonė pajus akivaizdžią šios pažangios sistemos naudą, skatinant kolektyvo žmones kuo efektyviau dirbuotis.

Kurdami produktus, produkto vystymo vadovai A. Urnienė, R. Bučiuvienė, V. Poškiene skiria didžiulį dėmesį ne tik jų skonišioms savybėms, bet ir sveikos mitybos principams, sveikam gyvenimo būdai palaikyti ir kuria vadinamuosius „Geros savi-jautos“ / „Gerovės“ produktus. Tai aukščiausios, išskirtinės kokybės ekologiški produktai „Dobilas“, pasižymintys natūraliu paveldėtu maistingumu iš Motinos Žemės. Jų sudėtyje nėra sintetinių maisto priedų, jie neužteršti cheminėmis medžiagomis, neturi genetiškai modifikuotų produktų.

GMO rizika vis dar slepiama ir ne visuomet visuomenei atskleidžiama. Vis dažniau mokslininkai skelbia, kad didžiuliai alergijos protrūkiai, nevaisingumas, atsparumas kai kuriems antibiotikams, žmonių imuniteto sumažėjimas ligoms, onkologiniai susirgimai – tai transgenų padariniai. Ypatingai dėmesingai pasirinkti produktus ir juos vartoti turėtų nėščios moterys, vaikai, senyvo amžiaus žmonės, ligoniai.

Didžiuojusi, kad daugiau nei 37 metus dirbu pieno perdirbimo pramonėje, nes pienas – maistas, pačios gamtos pagamintas, maistas smegenims, kaulams, – tai labai kokybiškas ir vertingas produktas. Labai malonu buvo 60 metų sukakties proga girdėti nuoširdžius žodžius ir gauti atminimo dovanas. Vadinasi, metai šiai įmonei atiduoti ne veltui. Dar kartą nuoširdus AČIŪ už dėmesį ir darbo įvertinimą.

Linkiu kolektyvui, kaip ir ligšiol stengtis, kad vartotojo norai liktų dėmesio centre, o darbas teiktų pasitenkinimą. Niekuomet nesustokite rutinoje, o nuolatos kūrybiškai atsinaujinkite“.

Irena Baltrušaitienė
„Žemaitijos pieno“ projektu vadybininkė

I. Baltrušaitienė (kairėje) sveikina įmonės valdybos pirmininką A. Pažemecką ir Personalo ir teisės direktorę D. Abelkienę.

tu sviestu bei cukrumi, gaunami tiesiog tirpstantys burnoje sūreliai, kurie nuolat pripažįstami pirkėjų populiariausiais ir yra lyderiai rinkoje, įvertinami ekspertų ir pelno apdovanojimus.

J. Češulio, vyr. technologo N. Latak ir kitų nuopelnas.

Dėl atitinkamai parinktų raugų ir gamybos proceso yra išskirtinis ir labai mėgstamas vartotojų kefyras. Vertinami jogurtai „Magija“, kurių gamyboje nenaudojami tirštikliai norimai konsistencijai pasiekti, o produktas praturtinamas maistingais pieno baltymais. Be to, užtikrinant ilgesnį produkto tinkamumo vartoti laiką, nenaudojami konservantai.

Džiaugiuosi į gamyklą atėjusiais kažkada jaunais specialistais, kurie tapo „Žemaitijos pieno“ vedliais – E. Kryževičiene, ypatingai daug dirbančia ir tobulinančia sūrio DŽIUGAS gamybos procesą, A. Urnienė, kuriančia šviežius pieno produktus, R. Bučiuvienė, V. Poškiene, kuriančias lydytų sūrių receptūras, N. Latak, dirbančiu su projektais, įsisavinant naują įrangą, taip pat J. Čeplauskiene, A. Bartkiene, L. Žadeikiene, technikos direktoriumi A. Valečka ir daugeliu kitų.

R. Bieliauskas pastaruoju metu vadovauja Lean sistemos diegimui. Įdomu tai, kad jos taikymas, efektyvinant veiklą ir įgyvendinus darbuotojų pasiūlymus, leido Ja-

Tarp bendraminčių.

Vasarį savo gimtadienių jubiliejus ir sukaktis šventė penki ūkininkai, piena tiekiantys „Žemaitijos pienui“.
40 metų sukaktį pasitiko Virginijus Venckus iš Kelmės rajono Užvenčio seniūnijos Domeikių kaimo.
50 metų jubiliejų atšventė Šilutės rajone, Sausgalvių kaime, gyvenantis Rimantas Radvilavičius.
60 metų sukaktį Antanui Žymančiui iš Šilalės rajono Leviškių kaimo, Sabinai Žukauskienei iš Kėdainių rajono Pelėdnagių seniūnijos Medekšių kaimo ir Leonui Gumuliauskui iš Šilalės rajono Palentinio seniūnijos Beržės kaimo.
Juos pasveikinti ir apdovanoti atvyko „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Vilmantas Staliūnas, Gvidas Domarkas, Aidas Stočkūnas ir Vidmantas Bajarūnas.

Sabina Žukauskienė.

Gyvuliai — moters hobis

Sabinos Žukauskienės profesija — zootechnikė. Iširus kolūkiams, moteriai nebuvo sunku apsispręsti, ką veikti toliau, ir ji ėmėsi ūkininkavimo.
Pradžią buvo — nuo trijų karvių ir kelių arklų. Ūkininkė savo augintinius labai myli. Pasak Sabinos, jai gyvulių auginimas ir priežiūra tarsi hobis, nes dirba su meile ir dideliu ūpu.
Šiuo metu ūkininkė laiko 8 karves, 6 prieauglius ir arklį, turi 15 ha žemės. Bandą ateityje norėtų padidinti iki 12 karvių, tačiau plėtrą stabdo žemės deficitas Kėdainių rajone, mat viską superka grūdinių kultūrų augintojai. Ūkinin-

kei, jei pasitaiko, belieka pirkti nedidelius sklypus.

Mamai padeda darbuotis sūnus. „Ką aš be jo daryčiau“, — sako moteris. Jam ir ūkį ateityje planuoja perleisti.

S.Žukauskienės ūkelis, nors ir nedidelis, tačiau tvarkingas, pieno kokybė gera, gyvuliai prižiūrimi. Moteris prasarė, kad be savų karvučių negalėtų pragyventi nė dienos.

Ūkininkė vertina „Žemaitijos pieno“ bendrovę už sąžiningumą ir už tai, kad reguliariai — du kartus per mėnesį — atsiskaito už parduodamą pieną.

Ištikimas gimtajam kraštui

Virginijus Venckus ūkį perėmė iš savo tėvukų ir stengiasi kuo geriau tęsti gimtinėje ūkininkavimo tradicijas.

Visas Virginijaus gyvenimas sukasi kaime, tačiau jo į miestą niekada nekeistų. Panašiai mąsto ir žmona Vaida. Šeima augina ketvertą vaikų — keturiolikametį Vaidotą, trylikametį Tomą, devynmetį Dovydą ir septynmetę Viktoriją. Iš šio ketvertuko prie ūkio darbų šiuo metu labiausiai linksta Tomas. Kas žino, gal, bėgant metams, ir kiti vaikai labiau prisiriš prie ūkio.

Dabar jaukioje sodyboje gyvena ir puikiai sutaria trys kartos: solidaus amžiaus Virginijaus tėvukai ir jų sūnus su marčia bei anūkais.

Venckai dirba apie 70 ha žemės, laiko 70 galvijų, iš jų — 30 melžiamų karvių. Per metus vidutiniškai iš karvių primelžia po 6 tūkst. kg kokybiško pieno. Už puikią šio produkto kokybę „Žemaitijos pienas“ ūkininkams moka priedą.

Didžiausia darbų našta gula ant sutuoktinių pečių, bet jie dėl to nedejuoja. Vyras kas ketvirtą parą spėja ir gaisrinėje pasidarbuoti, todėl tuo metu Vaidai tenka sukurti fermoje už abu. Tačiau dabar ir sąlygos darbuotis visiškai kitokios, negu prieš 15 metų, ku-

Virginijus ir Vaida Venckai.

met pradėjo ūkininkauti, turėdami 6 karvutes. Bėgant metams, ne tik banda gausėjo, bet ir ūkininkai įsigijo šaldytuvą, fermoje įsirengė pieno melžimo liniją.

Venckai patenkinti bendradarbiavimu su „Žemaitijos pienu“, reguliariu atsiskaitymu už parduodamą produktą, skatinimu už aukštos kokybės pieną. Jie taip pat naudojasi Lietuvos pieno ūkių

asociacijos siūlomomis paslaugomis — palankiomis kainomis perkant dyzelinį kurą ir rulonavimo plėvelę pašarams.

„Tai malonūs ir darbštūs žmonės, su kuriais galima dalykiškai bendrauti ir bendradarbiauti aptariant pieno ūkio problemas“, — sako „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Gvidas Domarkas.

Atkaklus ir tvarkingas žemaitis

Antanas Žymančius.

Antanas Žymančius savo ūkyje darbuojasi vienas, tačiau nuoširdžiai ir atsakingai.

Palyginti su kitais ūkiais, Antano valdos ne iš didžiųjų — 23 ha, turi 10 melžiamų karvių, tačiau vienam vyriškiui yra ko veikti. Kai pasimirė tėvukai, tai ir apsisistojo gimtinėje. Jau 30 metų, kai tėviškėje pluša. Vienas iš didelės šeimos — trijų seserų ir brolio — pasirinko kaimą. Ir nesigaili. Per metus iš dešimties piendavių vidutiniškai primelžia 55 tonas pieno. Tradicijų nelaužo — tėvukas piena parduodavo „Žemaitijos pienui“, tai ir jis tęsia bičiulystę su šia pieno perdirbimo įmone. Antanui svarbu, kad už superkamą piena atsiskaitoma laiku, tai gali iš anksto planuoti savo pajamas ir išlaidas.

Ūkininkas įsitikinęs, kad be Europos Sąjungos paramos kaime būtų sunkoka verstis. Vyras dalyvavo „Pieno“ ir „Nitratų“ direktivų programose. Už gautas lėšas įsigijo traktorių, šienaplovę, grėblį-vartytuvą, melžimo aparatą.

Antanas nėra užsidaręs nuo kaimynų, puikiai su jais sutaria, tuo labiau, kad daugelis iš jų piena taip pat parduoda „Žemaitijos pienui“.

„Žvelgiant, kaip neblogai ūkininkauja ir nepriekaištingai namuose tvarkosi šis atkaklus žemaitis, peršasi išvada, jog ir vienas darbštus žmogus kaime gali susikurti sau gerovę, o nelaukti pašalpų iš valdžios“, — samprotauja „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas.

Drauge — su dukromis ir žentais

Leono Gumuliausko ūkis — vienas didžiausių Šilalės rajone, o jo šeimininkas turi ir profesionalių agronomijos žinių, ir patirties darbuotis gyvulininkystėje. Mat savo laiku agronomo specialybę įgijo tuomečiame Pajūrio tarybiniame ūkyje-technikume, o vėliau dirbo ūkio fermos vedėju.

Leonas Gumuliauskas su žentu Vladimiru ir anūku Pauliumi.

Pradžią ūkininkauti, kaip ir visiems savarankiškai pradėjusiems darbuotis nepriklausomai Lietuvoje, buvo nelengva. Bet Leonas turėjo aiškų tikslą ir siekė jo, todėl šiandien rezultatai akivaizdūs. Jo pienininkystės ūkis išaugo ir sustiprėjo: šiuo metu turi 125 piendaves, o iš viso laiko apie 350 galvijų. Iš karvių vidutiniškai per metus primelžia 700 tonų pieno, kurį parduoda „Žemaitijos pienui“. Šią pieno perdirbimo įmonę pasirinko nuo pat ūkininkavimo pradžios. Gumuliauskai niekuomet nesigailėjo tokiu pasirinkimu, nes žemaičių pienininkų bendrovė patikima, taip pat malonu bendradarbiauti su jos dalykiškais specialistais.

Leonas patenkintas, kad turėjo galimybę dalyvauti „Pieno“ ir „Nitratų“ direktivose. Europinės lėšos leido įsigyti sruvėžį, mėšlo kratytuvą, įsirengti mėšlidę ir kt.

Gumuliauskai ir toliau mato savo ūkio ateitį. Mat bus kam palikti savo valdas. Šalimais ūkininkauja dukros Sigutė ir Jolanta su savo sutuoktiniais Vytautu ir Vladimiru. Anūkas Paulius irgi prie vyriškos kompanijos greta — bręsta rimtas pagalbininkas.

Kaip pastebėjo „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas, šis šeimyninis tendemas, dirbdamas ranka rankon, tiesia užtikrintą kelią pienininkystės ūkio plėtrai.

Sėkmingai ūkininkauja ir mato ateitį

Rimantas Radvilavičius ūkininkauja jau 20 metų, o oficialiai ūkį įformino 2002-aisiais.

Ūkininkas dalyvavo „Ūkio valdų modernizavimo“ programoje, įsigijo traktorių, pienu aušintuvą, šienavimo techniką. Šiais metais planuoja dalyvauti „Nitratų“ direktivos programoje. Rimantas turi susiprojektavęs lagūną, tad belieka įgyvendinti planus.

Ūkininkauti padeda 84 metų Rimanto tėtis. Pasak ūkininko, kad ir solidaus amžiaus tėtušis, tačiau sukasi kaip penkiolikametis.

Radvilavičiai turi du sūnus, kurie taip pat prikimba ūkyje. Vie-

nam jų 24 metai, turi įgijęs ugnia-gesio gelbėtojo specialybę, tačiau dar mokosi ir kolegijoje. Kitas sūnus — penkiolikametis — mokosi gimnazijoje. Pasak tėvų, vaikinai darbštūs, tad nesuka galvos dėl to, kad nebus kam palikti ūkio.

Radvilavičiai laiko 20 melžiamų karvių, planuoja plėsti bandą iki 35 piendavių, nes tiek turi vietos tvarte. Taip pat ateities planuose — įsigyti pieno melžimo liniją. Pienu visada parduodavo ir parduoda tik „Žemaitijos pienui“, nes pasitiki šia bendrove.

Rimantas Radvilavičius su žmona.

ABF „Šilutės Rambynas“: istorija, darbai, žmonės

Nuo ūkio — iki gamyklos

Modernizuojant „Šilutės Rambyną“, didinant jo pajėgumą, daugiau reikėjo ir pieno. Todėl plėtėsi ir šio produkto surinkimo teritorija. Šiuo metu bendrovė veža pieną iš 7 rajonų ir vienos savivaldybės — Pagėgių.

Aptarnaujame 45 stacionarius pieno pirkimo punktus ir apie 250 pienu tiekiančių ūkininkų. Stambesnių (po 1 toną ir daugiau pieno per parą pagaminančių) ūkių turime nedaug, o didžiausią dalį sudaro smulkūs ir vidutiniai tiekėjai, per parą pagaminantys nuo kelių šimtų iki 1000 kilogramų pieno.

Per pastaruosius metus labai smarkiai pasikeitė ir pieno gabenimo transportas. 2005 m. turėjome 44 rusų gamybos pienvežius: 35 automašinas GAZ-53 ir 9 automobilius KAMAZ. Šiandien šią techniką pakeitė 12 Vakarų šalyse pagamintų modernių pienvežių „Mercedes Benz 1836“ ir MAN 18360, iš kurių kiekviename telpa 11,5 tonos. Kiekviena iš šių automobilių yra sumontuoti laboratoriniai įrenginiai.

Turime taip pat 8 Vakarų šalyse pagamintus pienvežių priekabascisternas (kiekvienoje telpa po 13,5 tonos). Kitaip sakant, pienvežių sumažėjo daugiau kaip 3 kartus, o pieno per dieną jais galime pervežti praktiškai tiek pat, kaip ir anksčiau. Du kartus mažiau bereikia ir vairuotojų, kurie dabar vadinami vairuotojais-laborantais. Nepalyginamai pasikeitė ir jų darbo sąlygos: pienvežių kabinos yra komfortiškos, apsaugotos nuo sveikatai žalingos vibracijos, didesnio triukšmo. Akivaizdūs yra ir vairavimo patogumai. Technikos gedimai kelyje sumažėjo iki minimumo — 12 pienvežių per metus tenka tik 3-5 gedimai.

Vytautas Spirgys
Transporto skyriaus viršininkas

„Šilutės Rambyne“ susiformavo darbštus vairuotojų kolektyvas. Daugeliui iš jų ši gamykla yra jų pirmoji darbo vieta. Nuo 1979 m. dirba R.Belevičius, nuo 1980 m. — A.Jazukevičius, nuo 1985 m. — V.Kontrimas, nuo 1986 m. — A.Žilius, nuo 1987 m. — A.Grublys, nuo 1989 m. — T.Žvirblis, nuo 1991 m. — G.Čižauskas.

L.Putriuvienės nuotraukoje: vairuotojai Antanas Jazukevičius (kairėje) ir Eugenijus Tamošaitis.

1956 m. pieno surinkimas gamyklos priėmimo skyriuje. (Nuotrauka iš S.Tubutienės asmeninio albumo).

Šiuolaikinis pienvežis ūkininko sodyboje.

„Menu prabėgusius metus...“

Dabartinė ABF „Šilutės Rambynas“ istorija yra glaudžiai susijusi su buvusios Usėnų sviesto-sūrių gamyklos, kuriai kadaise priklausė ir stambus Vilkyškių cechas, istorija. 1976 m. usėniškių įmonė buvo prijungta prie Šilutės sūrių gamyklos.

Todėl ir buvusio direktoriaus ALGIMANTO DUKAUSKO atsiminimai apima ne vien jo darbą Šilutėje, bet ir ankstesnę gamybinę veiklą Usėnų sviesto sūrių gamykloje, kuriai vadovauti 1971 m. jis atvyko iš Skuodo.

„Praėjus frontui, pradėta gaminti daugiau įvairių pieno produktų, kurių po karo labai trūko. Todėl atkurtos ir pradėjo veikti Šilutės, Usėnų, Vilkyškių, Kintų pieno perdirbimo įmonės. Tuo metu sūrių gamyklos gamino „Stepių“, „Kostromos“, „Rusišką“, „Olandų“ ir kitokių rūšių 40-45 procentų riebumo sūrius, sveriančius po 4-5 kilogramus.

1960 m. Vilkyškių sūrių gamyklos Sūrių cecho vyr. meistras Albinas Skučas sukūrė naują sūrį, kuris buvo pavadintas „Rambyno“ vardu. Tai 30 procentų riebumo, 1,3 kilogramo svorio ir šešiakampės formos sūris. 1972 m. Vilkyš-

A.Dukauskas. (Nuotrauka iš asmeninio albumo).

kių cecho vyr. meistras Vytautas Ruzgys ir meistrė Genovaitė Kasnauskienė sukūrė naują 35 procentų riebumo „Žemaičių“ sūrį. Jis buvo tokios pat formos, kaip ir „Rambynas“, tik dvigubai aukštesnis. 1974 m. pagal Kauno pieno pramonės mokslininkų rekomendacijas ir jų pasiūlytas technologijas, Usėnų cecho vyr. meistras Algis Gurauskas ir Aldonas Šmitchenas pradėjo gaminti

naują „Klaipėdos“ minkštąjį 20 procentų riebumo sūrį.

1966 m. Šilutės sūrių gamyklos direktoriumi buvo paskirtas Jonas Simutis. Ši įmonė daugiausiai gamino „Rambyno“ sūrį. Jo kokybė nuolat rūpinosi Sūrių gamybos cecho vyr. meistrė Elena Ivoškevičienė, meistrė Aldona Uznienė, Birutė Daugėlienė, Elena Jaškūnienė. „Rambyno“ sūris pelnė ir ekspertų, ir pirkėjų pripažinimą.

Kasmet Šilutėje ir rajone didėjo pieno produkcijos (fasuoto pieno, kefyro, grietinės, varškės ir varškės sūrių) poreikis. Todėl 1980 m. paruoštas gamyklos rekonstrukcijos projektas. Tais pačiais metais J.Simutis išvyko į Panevėžį, tapo vietos pieno kombinato direktoriaus pavaduotoju, o paskui ir generaliniu direktoriumi. Tokiomis aplinkybėmis Šilutės sūrių gamyklos direktoriumi ministerija paskyrė mane.

1981 m. pagal jau minėtą projektą pradėjome rekonstruoti gamyklą. Prie pagrindinio pastato iškilio priestatas. Jame sumontuoti pieno raugintuvai, įvairios paskirties talpyklos, pieno pilstymo į popierinius „Tetra-Pak“ paketus linija. Vėliau, prekybininkams atsakius tais paketais prekiauti, vietoj minėtos linijos buvo sumontuota 3000 butelių per valandą plovimo linija ir atitinkamo našumo automatas pilstyti pieną į 0,5 litro stiklinius butelius. Sumontavome ir grietinės pilstymo į stiklinius indelius automata, įrengėme produktų atšaldymo ir laikymo patalpas. Kadangi sviesto gamyba buvo perkelta į Usėnų cechą, atsiradusiose laisvose patalpose įrengėme varškės gamybos vonias, sumontavome varškės sū-

rių gamybos ir presavimo įrengimus, naminio pusiau saldaus sūrio gamybos aparatus. Prisimenu gerai dirbusius cecho meistrus Valę Pupšienę, Onutę Jankauskaitę, Birutę Naujokienę, Ireną Gimbutienę, Kęstą Keršį.

Buvo išgręžtas naujas arzetinis šulinys, pertvarkytas šaldymo ūkis, pastatytas arkinis medžiagų sandėlis. Rekonstrukcija pareikalavo daug įvairiausių pastangų. Nuoširdžiai dirbo daug žmonių, tačiau pirmiausiai tarp jų prisimenu gamyklos vyr. inžinierių Karolį Jaškūną, automatiką-derintoją Zenoną Alkevičių, šaltkalvius Antaną Margevičių, Ivaną Plotnikovą, energetiką Vaclovą Jaugelą.

Technologinius procesus kontroliavo inžinierė-technologė A.Lukošienė. Žaliavos ir gaminamos produkcijos kokybę vertino laboratorija, kuriai vadovavo V.Šarliokienė. Mikrobiologinius tyrimus atlikdavo S.Tubienė ir B.Archipovienė.

1976 m. prijungus Usėnų sūrių gamyklą, Šilutės sūrių gamykla tapo didžiausia tarp aštuonių Klaipėdos pieno įmonių. Ne kartą įvairiausi jos pasiekimai aukštai įvertinti ne tik Šilutės rajone, bet ir visoje Klaipėdos pieno kombinato zonoje“.

Puslapį paruošė Stasys Mėli-nauskas.

